

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **HEAVY MACHINERY SERVICES a. s.**, se sídlem Jana Pernera 159, České Velenice, zastoupen Mgr. Petrem Opletalem, advokátem se sídlem Lazarská 11/6, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2019, č. j. 6 Af 63/2012 - 53,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Opletala, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal v zákonné lhůtě kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2019, č. j. 6 Af 63/2012 - 53, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu (právního předchůdce žalovaného) ze dne 23. 10. 2012, č. j. 15249/12-1300-107220.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích“) vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[3] Stěžovatel neuhradil soudní poplatek současně s podáním kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud ho proto vyzval usnesením ze dne 12. 4. 2019, č. j. 7 Afs 98/2019 - 9, k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy. Současně ho poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Tato výzva byla zástupci stěžovatele zaslána do datové schránky a byla doručena uplynutím desetidenní fikce dne 22. 4. 2019. Na tom nic nemění, že dne 22. 4. 2019 byl státní svátek (blíže viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 16. 5. 2013, č. j. 5 Afs 76/2012 - 28, č. 2875/2013 Sb. NSS, či usnesení zdejšího soudu ze dne 23. 1. 2019, č. j. 1 Afs 400/2018 - 52).

[4] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

[5] Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro zaplacení soudního poplatku, bylo pondělí 22. 4. 2019, bylo posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku úterý 7. 5. 2019.

[6] Stěžovatel zaplatil soudní poplatek bezhotovostním převodem na účet Nejvyššího správního soudu. Otázkou, kdy dochází k zaplacení soudního poplatku, je-li poplatek placen bezhotovostně na účet soudu, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, kde vyslovil, že „[z]ákon o soudních poplatcích neobsahuje výslovnou právní úpravu, která by určovala, kdy nastává okamžik splnění poplatkové povinnosti v případech, že se účastník řízení (resp. jeho zástupce) rozhodne uhradit soudní poplatek bezhotovostním převodem prostřednictvím peněžního ústavu. V případě takto zvoleného způsobu platby je tedy stěžejním výklad pojmu zaplacen, užitý zákonodárcem při formulaci jednotlivých pravidel obsažených v ustanovení § 9 (tedy nejen v jeho odst. 7) zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pojem zaplacen je nutno vykládat ve smyslu hmotněprávním, tj. že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce uhrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. „záznam o složení“, který vyhotovuje účtárna soudu a který je zakládán do soudního spisu.“ S tímto názorem se ztotožnil i Ústavní soud, který odmítl ústavní stížnost směřující proti citovanému rozsudku usnesením ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12.

[7] V posuzované věci byl soudní poplatek za kasační stížnost připsán na účet Nejvyššího správního soudu v pátek 10. 5. 2019, tj. až po marném uplynutí soudem stanovené lhůty pro zaplacení soudního poplatku. Tato skutečnost vyplývá ze „zánamu o složení“, založeného ve spisu na č. l. 11, který je dokladem o tom, kdy byl soudní poplatek připsán na účet Nejvyššího správního soudu a soud s ním mohl fakticky nakládat.

pokračování

[8] Stěžovatel tak nezaplatil soudní poplatek ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem, přičemž k zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty nelze přihlížet (k tomu srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19). Pro úplnost Nejvyšší správní soud doplňuje, že dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2019, č. j. 1 Afs 135/2018 - 71, se na řízení před správními soudy nepoužije § 11 odst. 2 písm. n) zákona o soudních poplatcích, který od placení soudního poplatku osvobozuje insolvenčního správce nebo dlužníka s dispozičními oprávněními v řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z tohoto majetku. Poplatková povinnost tedy na stěžovatele v posuzovaném případě dopadala.

[9] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[10] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[11] Podle § 10 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Ve smyslu § 9 odst. 8 zákona o soudních poplatcích se nesplněním poplatkové povinnosti ve stanovené lhůtě stal návrh neúčinným a poplatková povinnost zanikla; pozdním zaplacením soudního poplatku tak vznikl přeplatek, který Nejvyšší správní soud vrací.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. července 2019

JUDr. Tomáš
Foltas
předseda senátu